

at hr. Ole Stavad og jeg i den tid, vi har kendt hinanden, har udviklet en fri omgangstone; jeg kaldte ikke reaktionerne forkølede, jeg kaldte dem lidt forkølede.

Med det sigtede jeg sådan set til – og det vil jeg gerne stå ved – at mange af de indlæg, der er kommet her i dag, jo er indlæg, der problematiserer regeringens udspil. Og det er fair nok. Det, man måske kan savne, og det, som jeg selv har savnet i den debat – men det får vi jo lejlighed til at diskutere og teste, når vi kommer ind i et tættere forløb – er nogle mere præcise, fremadrettede bud på, hvad partierne selv vil. Hvad er det for visioner, partierne selv har i forhold til en ny udvikling af den offentlige sektor, som skal håndtere alle de problemer, vi står over for med en demografi, der er lidt imod os, med et forventningspres osv. osv.?

Der synes jeg, at debatten her i dag har været en debat, hvor man i høj grad i forhold til et udspil, som har et sigte, der hedder de næste 20 år, har været meget nede i detaljen med, om der nu var en bestemt plads i Løgstør, som, når den skifter organisation den 1. januar 2007, bliver undergivet et andet takstregime etc. etc.

Det er selvfølgelig vigtigt, og det er jo derfor, vi også i vores udspil har lagt en række ordninger frem, der skaber tryghed for, at vi kan gå fra den struktur, vi kender i dag, til en ny struktur med kun to forvaltningsniveauer. Det er vigtigt, og det underkender jeg slet ikke. Men hvis vi skal have en debat som opstart på nogle forhandlinger om den største reform i vores generation, så kunne jeg da godt ønske mig – og det er sagt i al stilfærdighed – at man havde taget det lidt længere lys på.

Men jeg har ingen interesse i at bidrage til at skabe nogen dårlig stemning, tværtimod. Jeg vil gerne understrege det, jeg egentlig startede debatten med, og som også var mit motiv for ikke at tage ordet, før hr. Ole Stavad bad mig om det, at regeringens ambition er, at vi nu går i drøftelser med hinanden. Og hvis der er vilje, så er der også en vej.

Der ligger nu et udspil fra regeringen, som forhandlingerne må tage afsæt i. Og ambitionen må være – det tjener folkestyret bedst – at vi får en bred aftale om noget, der holder, ikke bare med et kort sigte, men altså også noget, der holder en årrække frem.

(Kort bemærkning).

Ole Stavad (S):

Jeg synes også, at ministerens replik er bemærkelsesværdig. Regeringen kom med et udspil; for første gang har vi en debat i Folketinget om det udspil; efter ministerens første oplæg, besvarelsen, er der ikke mulighed for at korte bemærkninger; der er stillet en lang række spørgsmål undervejs i debatten; ministeren synes ikke, han vil gå ind i debatten, og når han så gør det, kalder han alt det, andre har sagt, lidt forkølet og roser sit eget oplæg i en form, så han slet ikke forholder sig til det vigtigste, samtidig med at de spørgsmål, der er stillet, ikke besvares.

Til spørgsmålet om kattelommen med de bæredygtige kommuner svarer ministeren: Hvad mener I? Men det er altså ministerens idé, det er ministerens forslag. Og sådan har det i øvrigt været både i går og i forgårs, også i stor stil, da vi sadovre i Finansministeriet og diskuterede de enkelte temaer.

Regeringen har lagt noget frem. Når vi spørger ind til det, får vi ingen svar. Hvis det er sådan, at der skal komme noget klogt ud af det her, og det synes jeg der skal, så bliver regeringen nødt til at være lidt mindre ophøjet og lidt mere nærværende og parat til dialog i stedet for konsekvent at tale ned til resten af Folketinget.

(Kort bemærkning).

Indenrigs- og sundhedsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Der er jo ingen, der taler ned til nogen her. Vi har i fællesskab aftalt et forløb, som betyder, at vi bruger indeværende uge på at skabe en mulighed for, at partierne kan få afklaret den række spørgsmål, der jo helt rimeligt er til regeringens udspil.

Kl. 16.50

Hr. Ole Stavad ved jo godt, at hr. Ole Stavad tegner et forvrænget billede af situationen, også over de seneste dage, når der nu bliver sagt, at regeringen ikke svarer på spørgsmålene. Jeg tror ikke, jeg overdriver, hvis jeg siger, at vi foreløbig har svaret på mere end 500 spørgsmål. Vi har skabt en proces, hvor alle Folketingets politiske partier har haft en mulighed for at være i dialog med hver enkelt minister for at teste – kan man sige – holdbarheden af de ideer, som regeringen har præsenteret, herunder også de overgangsmodeller m.v., som jeg jo er helt på det rene med også er vigtige.

Så må man meget undskylde, hvis jeg ikke har følt det nødvendigt her i dag fuldstændig på